

DOI: <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2022.64.92-104>

УДК 728/747

Миколенко Катерина Сергіївна

*Студентка архітектурного факультету групи ДН-44
Київського національного університету будівництва і архітектури*

mykolenko_ks@knuba.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-1270-3902>

Емаміанфар Алі

*Кандидат архітектури, доцент кафедри дизайну
Київського національного університету будівництва і архітектури*

emamianfar.al@knuba.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-2729-3590>

Третяк Юлія Вікторівна,

*доктор архітектури, доцент,
завідувач кафедри дизайну,*

Київський національний університет будівництва і архітектури

tretiak.iuv@knuba.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-7537-5929>

ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ БЕЗПЕЧНОГО ІНТЕР'ЄРНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ПРОЖИВАННЯ ДИТИНИ

Анотація: в статті досліджено і виявлено найважливіші аспекти проектування інтер'єрного житлового середовища на прикладі дитячої кімнати з урахуванням ергономічних, антропометричних, естетичних, психофізіологічних стандартів та вимог з метою створення безпечного розвивального простору для проживання дитини дошкільного віку. Висвітлено проблему впливу простору на психофізіологічний розвиток дитини, систематизовано особливості формування сучасного житлового середовища для дитини.

Розглянуто етапи проектування інтер'єру, умеблювання і обладнання дитячої кімнати в житловій чарунці (квартирі, садибному будинку), а також методи, засоби і прийоми формування безпечного розвивального середовища для дитини, що враховує функціональні, композиційні, природні, фізіологічні, психологічні, екологічні та ергономічні вимоги. Надано рекомендації для проектування інтер'єру дитячої кімнати в структурі сучасного житла.

Ключові слова: проектування інтер'єру; меблі та обладнання в інтер'єрі; дитяча кімната; інтер'єрний простір; дитина дошкільного віку; психофізіологічні особливості; сприйняття простору.

Постановка проблеми. Ключову роль в процесі проектування приміщення дитячої кімнати в складі житлової чарунки відіграє врахування умов безпеки життєдіяльності дитини. Досліджено, що процес створення безпечного простору для дитини відбувається за рахунок синтезу ряду факторів, а також дотримання норм та стандартів будівництва. Вирішення даної проблеми може здійснюватися крізь призму ергономічного аналізу предметно-просторового середовища із врахуванням психофізіологічних особливостей дитини. Встановлено, що наразі проблема формування повноцінного, сучасного та безпечного середовища для проживання дитини недостатньо висвітлено як у вітчизняних теоретичних джерелах, так і в проектах інтер'єрів житлових будинків та квартир.

Актуальність даної теми полягає у дослідженні проблематики – створення умов для безпечної життєдіяльності дитини, врахуванню ергономічних аспектів та антропометрії, технологічності у виборі сучасних матеріалів для довгострокової експлуатації житла, конструктивний підхід у підборі меблів та елементів інтер'єру, що відповідає діючим нормам проектування внутрішнього середовища житлових приміщень.

Окрім науково-теоретичної частини в роботі було поставлено ряд актуальних практичних завдань, а саме:

- дослідити зв'язок між створенням комфортного житлового інтер'єру для дитини та її психоемоційним станом;
- зацентувати увагу на важливості ергономічного аналізу у створенні безпечного простору інтер'єру;
- визначити ключові моменти в процесі проектування інтер'єру кімнати для дитини дошкільного віку;
- з'ясувати роль технологічних деталей при проектуванні житлового інтер'єру для дитини, наприклад, надійного та технологічного процесу кріплення меблевої фурнітури тощо;
- проаналізувати і систематизувати отримані теоретичні знання та впровадити їх в проектну навчальну діяльність – проект інтер'єру та умеблювання дитячої кімнати.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження літератури в сфері дизайну інтер'єра житла і, зокрема, дизайну дитячих приміщень за останні роки показало недостатню кількість публікацій в нашій країні та закордоном. В основному, наукові дослідження житлового середовища були розроблені в сфері архітектури і містобудування, а не дизайну інтер'єра та умеблювання. Архітектурою житлових будівель займалися такі вітчизняні науковці і практики, як Л.Г. Бачинська [1], Г.Д. Яблонська [15], В.П. Король [6] та інші.

Питання дизайну інтер'єра житлових приміщень у вітчизняній літературі висвітлено в працях Олійник О. П., Чернявського В. Г., Гнатюк Л. Р., Сьомки С. О., Антоновича Є. А. [8, 10]. Проблематика формування інтер'єрного простору для дітей знаходить відображення у роботі вітчизняних науковців-архітекторів та дизайнерів, а саме: Швець Л. М., Єрмоленко А., Варавіна В. [13].

Питання створення «ідеального» інтер'єру дитячої кімнати розглядається в роботах таких закордонних науковців та практиків, як Мер'єн Єльсен, Кемал Ельдирим «Developmental Implications of Children Bedroom in the Interior Environment and Implementations of Adults Preferences», Сарджо Хіманашу Пател «Children's bedroom: Designing interior based on their preferences».

Внесок у дослідження особливостей формування житлового простору зробили фахівці з галузі психології: Виготський Л. С., Борисюк О. М., Лепех О. М., Дуткевич Т. В., Черепаня Н. І., Жизномірська О. [2, 3, 4, 5, 7, 11, 12].

Отже, в даній роботі було опрацьовано попередні дослідження з проблеми створення «безпечного простору» інтер'єру дитячої кімнати з акцентом на поглибленому вивченні впливу предметного середовища на психоемоційний стан дитини.

Мета статті полягає у дослідженні науково-теоретичних джерел, проектної практики у сфері дизайну житла для реалізації проекту безпечного простору для дитини дошкільного віку, з врахуванням характеру поведінки, особливості її фізіологічних та психофізіологічних показників, ергономічних норм та ряду усталених стандартів в сфері середовищного дизайну.

Методи. Методика дослідження базується на застосуванні загальнонаукових, міждисциплінарних та спеціальних методів, а саме: системного дослідження, методі переходу від абстрактного до конкретного, ідеалізації, уявного експерименту, формалізації. Також застосовувався аксіоматичний або дедуктивно-аксіоматичний метод, метод аналізу та синтезу. Практична частина ґрунтується на методах, що застосовуються в проектній діяльності, такі, як натурного обстеження, фотофіксації, метод аналогового проектування, графо-аналітичний метод тощо.

Виклад основного матеріалу. Поняття «безпечний простір» має міжгалузевий та комплексний характер. За академічним словником «безпека» - це стан, коли кому-, чому-небудь ніщо не загрожує [4]. Виходячи з цього визначення, можна стверджувати, що безпечний інтер'єр - з фізичної точки зору - це простір будівлі, який запроєктовано з урахуванням усіх діючих норм і стандартів: функціонально-планувальних, технологічних, ергономічних, пожежних, санітарно-гігієнічних тощо. Оздоблювальні матеріали стандартного

інтер'єру відповідають усім поставленим вимогам, а саме: екологічність, довговічність, гіпоалергенність, нетоксичність.

Дослідження показали, що інтер'єр дитячої кімнати впливає на формування та розвиток дитини, становлення її фізіології, психіки та фантазії, саме тому особлива увага приділяється створенню умов для рухливої та розумової активності. В процесі розвитку дитина активно взаємодіє з навколишнім середовищем.

В залежності від функцій та впливу, який завдає оточення на людину, його можна поділити на наступні категорії: найближче, що складається з родини, родичів, друзів; віддалене (соціум), а також буває зовнішнім, внутрішнім, пасивним, активним, актуальним, розвивальним тощо. Дитина відчуває вплив середовища опосередковано у процесі щоденного перебування у природньому, просторово-предметному та соціальному докільлі - в сім'ї, у дворі, з друзями, у дошкільному закладі [5]. Стимульоване середовище пропонує максимально активну та ініціативну взаємодію дитини з довкіллям та іншими учасниками соціуму. Розвивальне середовище створює потенційні можливості для позитивного впливу різноманітних факторів у їх взаємодії на інтелектуальний розвиток дитини і формування цілісної особистості [5].

Отже, інтер'єр дитячої кімнати в житловій чарунці – квартирі чи котеджі, з точки зору психології – це розвивальне середовище. Основне завдання такого середовища – безпечно впливати на психічну складову здоров'я дитини, підтримувати ментальні програми, сприяти розвитку психіки та фантазії. Класифікація складових дизайн-проектуювання дитячого середовища показано на рисунку 1.

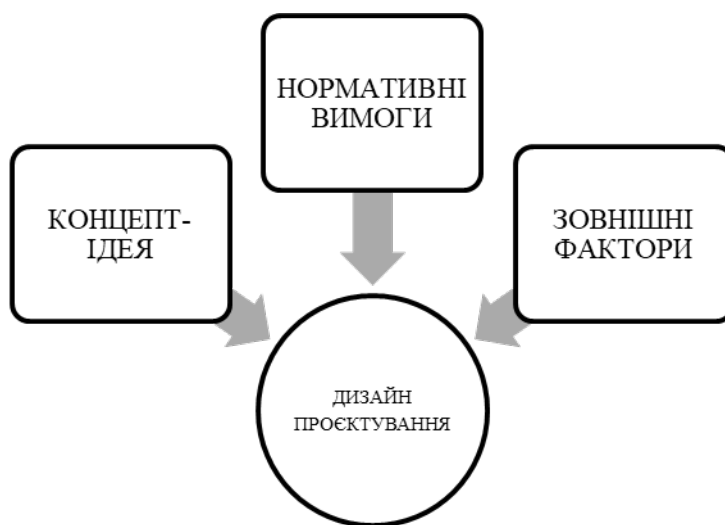

Рис. 1. Схема складових дизайн-проектуювання.

Передпроектний аналіз. Аналітичний збір інформації. Згідно із поставленими завданнями відбувається процес проектування кімнати для дитини. Важливою складовою насамперед є антропометричні дані дитини. Разом з тим, не останню роль виконують психічні та психофізіологічні особливості дитини певного віку. Відповідно до праць Лева Виготського встановлено, що діти в дошкільному віці схильні до тактильного пізнання навколишнього середовища. Тактильний метод ознайомлення з середовищем включає в себе активну рухливу діяльність, тому усі предмети меблів мають бути надійно закріплені. Одним із факторів безпечного перебування дитини у кімнаті виступає відсутність гострих кутів. Проектування має враховувати усі елементи кімнати з точки зору безпеки. На етапі передпроектного аналізу важливо зацентувати увагу на матеріалах, які задовольняють поставленим вимогам: екологічність, естетичність, гіпоалергенність, стійкість до ударів, безпечність, довговічність.

Важливими вихідними питаннями проектування інтер'єру, меблів та обладнання дитячої кімнати можна назвати: розміщення дитячої кімнати на плані житлової чарунки; орієнтація відповідно до сторін світу; інсоляція приміщення; габаритні розміри і пропорції кімнати. Відповідно до вихідних даних та з врахуванням діючих нормативних документів перед дизайнером постають наступні завдання: розробка схеми функціонального зонування приміщення; розміщення меблів та обладнання на плані кімнати; формування об'ємно-просторової композиції інтер'єру дитячої кімнати; вибір кольорової гами на основі дослідження психофізіологічних особливостей дитини дошкільного віку; підбір меблів та обладнання для дитячої кімнати; організація природного і штучного освітлення; вибір необхідних матеріалів для оздоблення стін, стелі та підлоги, а також для меблів та обладнання.

Розміщення дитячої кімнати в житловому утворенні відіграє вирішальну роль при створенні проекту інтер'єру. Відповідно до клімату, вподобань та режиму дня дитини необхідно обрати оптимальну локацію. Якщо кімната виходить на сонячний бік, то існують певні недоліки та переваги, а саме: у літню пору року повітря в кімнаті надмірно нагрівається. Виникає необхідність використання кондиціонеру, що є шкідливим для здоров'я дитини. Проте кімната отримує достатню кількість природного світла, що є необхідним для розвитку організму дитини дошкільного віку, який зростає.

При орієнтації на північний бік кімната є менше освітленою прямими сонячними променями, але й не нагрівається надмірно влітку, що створює умови для комфортного перебування та зменшує необхідність використання кондиціонеру. Також прохолода є основою для здорового сну, адже під час сну виробляється гормон здоров'я - мелатонін.

При орієнтації приміщення на захід характерним є активне сонячне світло у другій половині дня, коли кімната нагрівається помірно. Для створення затишної теплої атмосфери рекомендується використовувати штори із blackout ефектом. Оптимальною орієнтацією, для якої характерне розсіяне ранкове сонячне світло, є східна, коли кімната не перегрівається, але створюються комфортні умови для проживання. Отже, локація дитячої кімнати є фундаментальною основою для подальшого проектування.

Створення функціонального простору для дитячої кімнати. Функціональне зонування є дуже важливим аспектом при створенні проекту. Дитяча кімната – це комплексний простір, який поєднує в собі різні за призначенням площі.

Основна задача – створити середовище, в якому дитині буде комфортно перебувати та розвиватись. За Н. М. Ладигіною-Котс, О. М. Леонтьєвим відповідною умовою розвитку мислення виступає предметна діяльність дитини, її прагнення до вирішення виникаючих практичних задач. Мислення виникає як суто пізнавальне ставлення до задачі [3]. Тому особливу увагу варто приділити питанню зонування: спальне місце, зона для рухливої діяльності (має займати до 60% усієї площі кімнати), зона для творчої діяльності. Існує безліч варіантів як виділити окремі зони. Оптимальне рішення – візуальне виокремлення за допомогою кольору.

Вплив кольорової гами інтер'єру дитячої кімнати на психофізіологічний стан дитини дошкільного віку. На підсвідомому рівні на людину постійно впливає оточення, в якому вона перебуває. Так, Олексій Леонтьєв – відомий радянський психолог і запеклий матеріаліст – проводив наукові дослідження, вивчаючи можливості тактильного сприйняття кольору. Результати експериментів показали, що людина сприймає колір не тільки очима, а всією поверхнею тіла. Ви можете заплющити очі, але колір все одно впливатиме на вас через шкіру. Індійські йоги мали рацію, коли вважали, що все тіло людини відповідає на вібрації кольору й світла. У 70-ті роки ХХ ст. чехословацькі вчені отримали сенсаційні результати: виявляється, що для впливу кольору на організм людини не потрібне навіть яскраве світло. У напівтемній кімнаті зміни у фізіологічних показниках (пульс, дихання, тиск тощо) теж реєструвалися, якщо стіни були пофарбовані в певний тон [5].

З вищезазначеного випливає, що підбір кольорової гами - це один із ключових факторів створення гармонійного дизайну інтер'єру. Відповідно до психофізіологічних факторів та особливостей формування психіки рекомендується запроваджувати в дизайн інтер'єру дитячої кімнати нейтральну гаму кольорів. Кожен колір з кольорового спектру має свій вплив на психіку дитини. Кольори холодної гами викликають мінорний настрій та можуть

створювати ефект пригнічення, в той час, як тепла кольорова гама активізує ділянки мозку, які відповідають за рухливу та розумову діяльність і мають збуджуючий ефект.

Вибір меблів для дитячої кімнати. Формування особистості відбувається в дитинстві шляхом самовираження. Меблі мають відповідати смаковим уподобанням дитини і вони повинні дорослішати разом із дитиною, за думкою Мер'єн Ельсен [11]. Формоутворення меблів так само відіграє одну з головних ролей.

Важливою гарантією безпеки при контакті дитини з меблями та обладнанням в інтер'єрі виступає відсутність гострих кутів. Координація та вестибулярний апарат знаходяться на стадії формування, дошкільнята, наприклад, схильні до травмувань та неконтрольованих рухів. Саме тому меблі повинні бути запроєктованими чи підібраними із врахуванням цих особливостей (рис. 2).

При виготовленні меблів для дитячої кімнати забороняється використовувати неякісні, токсичні, крихкі матеріали. Кріплення меблів обов'язково мають бути надійними, безпечними, довговічними та з високими експлуатаційними показниками. Безпечний простір включає в себе врахування усіх цих безпекових факторів. Усі меблі мають бути прикріплені до стін, підлоги, стелі для запобігання небажаних травм.

Рис. 2. Візуалізація дитячої кімнати з меблями для дитини дошкільного віку.

Організація освітлення для дитячої кімнати. Організація світлового простору виступає важливим етапом у генезисі безпечності дитячої кімнати. Світильники мають бути гармонійними, за розміром і пропорціями відповідати масштабу кімнати. Масивні люстри, складні за формою світильники «засмічують» простір та візуально його зменшують. Для запобігання цьому рекомендується використовувати точкове вмонтоване освітлення.

Організація освітлення дитячої кімнати включає врахування впливу освітлювальних приладів різного типу, в тому числі і LED підсвітки, нічників та інших елементів освітлення, на психофізіологічне здоров'я дитини. Мерехтіння, видиме чи ледь помітне, створює несприятливі умови для концентрації уваги дитини та збуджує її нервову систему.

Випромінювання LED - підсвітки невлітне для людського ока. Як наслідок, можуть виникнути серйозні проблеми із здоров'ям дитини, що провокує розвиток хвороби (вікова макулярна дегенерація) і навіть повну сліпоту. Нічники, в свою чергу, створюють негативні умови для вироблення гормону здоров'я – мелатоніну, що є життєво необхідним для зростаючого організму.

Оздоблювальні матеріали для дитячої кімнати. Дитина, яка поступово дорослішає, вчиться розпізнавати різні фактури й матеріали в оточенні. Внутрішнє оздоблення інтер'єру кімнати – ідеальне середовище для розвитку тактильних навичок. Підлога обов'язково має бути з антиковзаючим покриттям, з натуральних матеріалів. Оскільки дитина 2-4 років перебуває у віці «повзання», площа підлоги може бути вкрита килимом з натуральних волокон. Виключається використання синтетичних волокон, оскільки ці матеріали можуть викликати алергію та є легкозаймистими, під час горіння з них виділяються токсичні речовини (рис. 3).

Стеля, в залежності від уподобань, може бути підвісною чи натяжною. Для підвісної стелі потрібно використовувати плити ГКЛВ, що є одночасно водо-, вогнестійкими. Це має запобігти утворенню грибка, що є дуже шкідливим для легень.

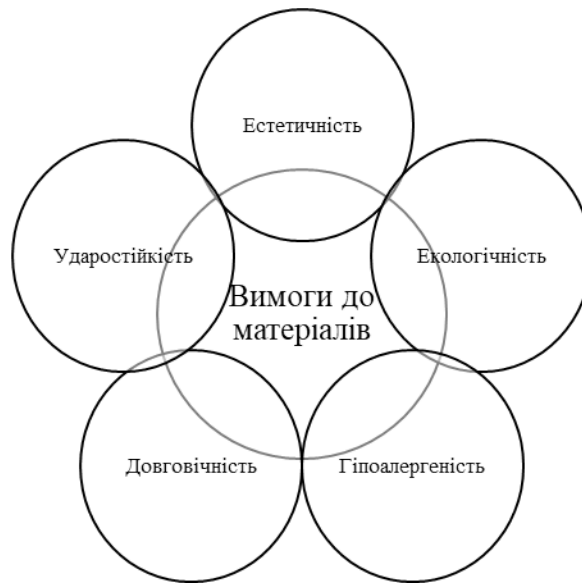

Рис. 3. Схема вимог до матеріалів оздоблення інтер'єру дитячої кімнати дитини дошкільного віку.

Висновки. Процес проектування інтер'єру та умеблювання дитячої кімнати для дитини дошкільного віку має специфічні підходи та міжгалузевий характер. Він складається з аналітично-дослідної та практичної частин, які в симбіозі створюють дизайн-концепцію інтер'єру «безпечного простору» дитячої кімнати.

Згідно із теоретичними дослідженнями, інтер'єр дитячої кімнати, насамперед, має бути створений на основі вивчення соціального, економічного, функціонального, фізіологічного та психологічного контексту, який складає дані передпроектного аналізу. Головною метою під час опрацювання дослідної частини проекту виступає необхідність проаналізувати систему зовнішніх та внутрішніх чинників та визначити відповідні вимоги до формування предметно-просторового середовища дитячої кімнати для подальшого їх врахування.

Практична частина складається із ряду етапів, на кожному з яких застосовуються певні методи, засоби і прийоми, а саме: формування планувальної схеми приміщення; створення композиції простору для дитячої кімнати; вибір кольорової гами з врахуванням її впливу на психофізіологічні особливості дитини дошкільного віку; здійснення проектування чи підбору меблів та обладнання; організація освітлення простору; визначення матеріалів для оздоблення дитячої кімнати. Результати кожного з етапів дає можливість обґрунтувати використання конкретних методів, засобів і прийомів проектування для створення «безпечного простору» дитячої кімнати, а також

надати ряд рекомендацій з дизайну інтер'єра житлового приміщення для дитини у складі житлової чарунки.

Отримані результати дослідження теоретичних й проектних засад було систематизовано та структуровано в логічній послідовності і дозволяє стверджувати, що безпечний та розвиваючий простір для проживання дитини створюється завдяки синтезу фізичних, психофізіологічних, педагогічних, емоційних та ергономічних особливостей і вимог.

Список літератури:

1. Бачинська Л. Г. Архітектура житла України середини ХХ - початку ХХІ століть (історико-аналітичний нарис): навч. посіб. / Л. Г. Бачинська; Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури. – 2-ге вид. – Біла Церква: Пшонківський О. В., 2017. – 295 с.: іл.
2. Богуш А., Гавриш Н. Методика ознайомлення дітей з довкіллям у дошкільному навчальному закладі. Підручник для ВНЗ. - К.: Видавничий Дім "Слово", 2008. - 408 с.
3. Борисюк О.М., Лепех О.М. Психологічні аспекти формування уяви у дітей дошкільного віку. НАУКОВИЙ ВІСНИК 1'2018. Львівського державного університету внутрішніх справ. 2018. 11 с.
4. Бусел В. ред. Книга Великий зведений словник сучасної української лексики. 253 000 слів. 2008. – 896 с.
5. Дуткевич Т. В. Дитяча психологія. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 424 с.
6. Король В.П. Архітектурне проектування житла. Навчальний посібник. К.: ФЕНІКС, 2006. 208 с.
7. Жизномірська О. Психологічні аспекти самоствердження дітей дошкільного віку засобами рухової діяльності. Випуск 16 (61)' 2021 Серія 12. Психологічні науки. 2021-13с
8. Олійник О.П., Гнатюк Л.Р., Чернявський В.Г. Основи дизайну інтер'єру. Навчальний посібник - Київ: Національний авіаційний університет, 2011. — 228 с.
9. Особливості впливу кольорів на фізіологічний і психологічний стан людини. [Назва з екрану]. URL: <https://labprice.ua/statti/osoblivosti-vplivu-koloriv-na-fiziologichniy-i-psihologichniy-stan-lyudini/> (дата звернення 24.07.2022)
10. Сьомка В.В., Антонович Є.А. Дизайн інтер'єру, меблів та обладнання: підручник. Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв.– Київ: НАКККіМ, 2018.– 358 с.

11. Черепаня Н.І. Виховання дітей дошкільного віку у взаємодії із соціальним довкіллям. Науковий вісник ужгородського університету. Серія «Педагогіка.Соціальна робота».- 2016 – Випуск 1(38).

12. Чупріна Н.В., Струмінська Т.В. Сучасні технології дизайн-діяльності : навч. посіб. / – К.: КНУТД, 2017. – 416 с.

13. Швець Л.М., Єрмоленко А. , Варавіна В. Прийоми формування інтер'єру дитячого простору на основі визначених критеріїв. 2017-5с.

14. Шейкіна К.О. Дизайн інтер'єра. Упорядник. Х: Веста, 2010. — 160 с.: іл.

15. Яблонська Г. Д. Простір ознак багатоквартирного житла / Г. Д. Яблонська // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. - 2016. - Вип. 45. - С. 403-413. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2016_45_53.

16. . Jaggo Spaces. Room layout for 0–5-year-olds, 2013 - 28 p.

17. Meryem Yalcin. Kemal YILDIRIM. Developmental Implications of Children Bedroom in the Interior-Environment and Implementations of Adults Preferences. 2015 - 13 с.

18. Sarjoo Himanshu Patel. Children's bedroom: Designing interior based on their preferences. 2019 - 11 с.

References

1. Bachynska L. G. (2017). Housing architecture of Ukraine in the middle of the 20th - beginning of the 21st centuries (historical and analytical essay) [Zhytla Ukrainy seredyny XX - pochatku XXI stolit (istoryko-analitychnyi narys): academic. manual / L. G. Bachynska; Kyiv. national University of Building and Architecture. - 2nd edition. - Bila Tserkva: O. V. Pshonkivskyi, 295 p.: il. (in Ukrainian)

2. Bogush A., Havrysh N. (2008). Methods of familiarizing children with the environment in a preschool educational institution. [Metodyka oznaiomlennia ditei z dovkilliam u doshkilnomu navchalnomu zakladi.] Textbook for universities. - K.: "Slo-vo" Publishing House, 408 p. (in Ukrainian)

3. Borisyuk O.M., Lepekh O.M. (2018). Psychological aspects of imagination formation in preschool children. [Psykhologichni aspekty formuvannia uiavy u ditei doshkilnoho viku.] SCIENTIFIC BULLETIN 1'2018. Lviv State University of Internal Affairs, 11 p. (in Ukrainian)

4. Busel V. (2008). The book Big consolidated dictionary of modern Ukrainian lexicon. 253,000 words. [Knyha Velykyi zvedenyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi leksyky. 253 000 sliv.], 896 p. (in Ukrainian)

5. Dutkevich T. V. (2012). Children's psychology. [Dytiacha psykhologhiia] Education manual - K.: Center of Educational Literature, 424 p. (in Ukrainian)

6. Korol V. P. (2006). Architectural design of housing. [Arkhitekturne proektuvannia zhytla.] Tutorial. K.: PHOENIX, 208 p. (in Ukrainian)
7. Zhiznomirska O. (2021). Psychological aspects of self-affirmation of preschool children by means of motor activity. [Psykhologichni aspekty samostverdzhennia ditei doshkilnoho viku zasobamy rukhovoї diialnosti.] Issue 16 (61)' 2021 Series 12. Psychological sciences, 13 p. (in Ukrainian)
8. Oliynyk O.P., Hnatiuk L.R., Chernyavskyi V.G. (2011). Basics of interior design. [Osnovy dyzainu interieru.] Study guide - Kyiv: National Aviation University, 228 p. (in Ukrainian)
9. Peculiarities of the influence of colors on the physiological and psychological state of people. [Osoblyvosti vplyvu koloriv na fiziologichnyi i psykhologichnyi stan liudyny.] Access mode URL: <https://labprice.ua/statti/osoblivosti-vplyvu-koloriv-na-fiziologichnyi-i-psiologichnyi-stan-lyudini/> (data zvernennia 24.07.2022) (in Ukrainian)
10. Syomka V.V., Antonovych E.A. (2018). Interior design, furniture and equipment [Dyzain interieru, mebliv ta obladnannia]: textbook. National Acad. of management personnel of culture and arts.– Kyiv: NAKKKiM, 358 p. (in Ukrainian)
11. Cherepanya N.I. (2016). Education of preschool children in interaction with the social environment. [Vykhovannia ditei doshkilnoho viku u vzaiemodii iz sotsialnym dovkilliam.] Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series "Pedagogy. Social work", Issue 1(38). (in Ukrainian)
12. Chuprina N.V., Struminska T.V. (2017). Modern technologies of design activities[Suchasni tekhnolohii dyzain-diialnosti]: teaching. manual / – K.: KNUTD, 416 p. (in Ukrainian)
13. Shvets L.M., Yermolenko A., Varavina V. (2017). Methods of forming the interior of a children's space based on defined criteria. [Pryiomy formuvannia interieru dytiachoho prostoru na osnovi vyznachenykh kryteriiv.], 5 p. (in Ukrainian)
14. Sheykina K.O. (2010). Interior design. [Dyzain interiera] Compiler. Kh: Vesta, 160 p.: ill. (in Ukrainian)
15. Yablonska G. D. (2016). The space of features of multi-apartment housing. [Prostir oznak bahatokvartyrnoho zhytla] / G. D. Yablonska // Modern problems of architecture and urban planning, Issue 45. – P-p. 403 - 413. - Access mode: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2016_45_53 (in Ukrainian)
16. Jaggo Spaces. (2013). Room layout for 0–5-year-olds, 28 p. (in English)
17. Meryem Yalcin. (2015). Kemal YILDIRIM. Developmental Implications of Children Bedroom in the Interior-Environment and Implementations of Adults Preferences, 13 p. (in English)
18. Sarjoo Himanshu Patel. (2019). Children's bedroom: Designing interior based on their preferences, 11 p. (in English)

Annotation

Mykolenko Kateryna. Student of 4th grade of the architectural faculty of the DN-44 group of Department of Design, Kyiv National University of Construction and Architecture.

Emamianfar Ali. Ph.D. in Architecture, docent of Department of Design, Kyiv National University of Construction and Architecture.

Tretiak Yuliia, Doctor of Sciences of Architecture, Head of the Department of Design, Kyiv National University of Construction and Architecture.

Features of the design of a safe interior space for children's living

The article explores and reveals the most important aspects of designing an interior living environment using the example of a children's room, taking into account ergonomic, anthropometric, aesthetic, and psychophysiological standards and requirements to create a safe developmental space for a preschool child. The problem of the influence of space on the child's psychophysiological development is highlighted, and the peculiarities of the formation of a modern living environment for the child are systematized.

The stages of interior design, furnishing, and equipment of a children's room in a residential cell (apartment, manor house), as well as methods, means, and methods of forming a safe developmental environment for a child, which take into account functional, compositional, natural, physiological, psychological, environmental and ergonomic requirements. Recommendations are provided for designing the interior of a children's room in the structure of a modern home.

Keywords: interior design; furniture and equipment in the interior; children's room; interior space; child of preschool age; psychophysiological features; perception of space.